

‘ಕಾಲದ ದನಿ’ಯಾಗಿ ಆಪ್ತವಾಗುವ ಕಥೆಗಳು

ಎಂ.ಎಸ್. ಆಚಾರ್ಯ

‘ನಕ್ಷತ್ರಕ್ಕಂಟಿದ ಮುಟ್ಟಿನ ನೆತ್ತರು’ ಕಥಾಸಂಕಲನ ಸಾಹಿತ್ಯೇತರ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ನಮ್ಮ ಮೊದಲ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಗೋವಿಂದರಾಜು ಎಂ. ಕಲ್ಲೂರು ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಥೆಗಾರನಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇವರ ವಯೋಮಾನದ ಪ್ರಭಾವದ ಕಾರಣವೂ ಸೇರಿದಂತೆ ನಮ್ಮ ವರ್ತಮಾನದ ಆಗುಹೋಗುಗಳು, ನಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವ ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಇವರನ್ನು ತುರ್ತಾಗಿ ಈ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವಂತೆ ಪ್ರಚೋದಿಸಿರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹ ಬೆಳವಣಿಗೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಹೊಸ ತಲೆಮಾರು ಕೋಮುವಾದಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಾಜಕಾರಣಕ್ಕೆ ಸುಲಭದ ಮಿಕ್ಕಗಳಾಗುತ್ತಿರುವ ಸನ್ನಿವೇಶ ಗಾಬರಿ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇಂಥ ದುರ್ಭರ ಗಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಗೋವಿಂದರಾಜು ಕಲ್ಲೂರರ ‘ನಕ್ಷತ್ರಕ್ಕಂಟಿದ ಮುಟ್ಟಿನ ನೆತ್ತರು’ ಕೃತಿ, ನಾಳಿನ ಬಗ್ಗೆ ತುಸು ಭರವಸೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಆಸೆಯನ್ನು ಚಿಮ್ಮಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಇವರು ಬಳಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಆಕರಗಳೂ ಸ್ಮಾರಸ್ಮರಣವಾಗಿವೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ ದುಃಖ ತರಿಸುವ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಈ ತಲೆಮಾರಿನವರು ಹಳಗನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಓದುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು. ಓದುವುದಿರಲಿ, ಅದನ್ನು ಪಠ್ಯವಾಗಿಡುವುದನ್ನೇ ಅನೇಕರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.

ಪಠ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹಳಗನ್ನಡವನ್ನು ಕೈಬಿಡಬೇಕು ಎಂದು ಅನೇಕ ವಿದ್ವಾಂಸರು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಖಂಡಿತ ಒಪ್ಪಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಘಟ್ಟ, ಸ್ವರೂಪದ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಂಚಿತರಾಗಬಾರದು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಯಾವ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ನಾವು ಮೆಚ್ಚಬೇಕು, ವಿರೋಧಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಾದರೂ ಅದರ ಪರಿಚಯ ನಮಗಿರಲೇ ಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ಜಗತ್ತನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಹಲವು ಮಾದರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಹಳಗನ್ನಡ, ನಡುಗನ್ನಡ ಜಗತ್ತು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಸೇರಬೇಕು ಎಂದು ನಂಬಿರುವವರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬಳು. ಗೋವಿಂದರಾಜು ಕಲ್ಲೂರು ಅವರು ಹಳಗನ್ನಡದ ಮೂಲಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಲಿಂಗ ರಾಜಕಾರಣದ ಸ್ಥಾಪಿತ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಎದುರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಭೂತದ ಮೂಲಕ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಎದುರಾಗುವ ಕ್ರಮವೂ ಆಗಿದೆ. ಹಳಗನ್ನಡ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಓದುತ್ತಲೇ, ಅದರ ಕಾವ್ಯ ಸೊಬಗನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ, ಅದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪರಿಪಾಕವೇ ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಂಡಿದೆಯೇನೋ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಗೋವಿಂದರಾಜು ಅದನ್ನು ಮರುಜೀವನೀಯಂತೆ ಉಜ್ಜೀವಿಸುವ ಕೆಲಸ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸಂಕಲನದ ಅರ್ಪಣೆಯನ್ನೇ ಬಲು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ‘ಕಟ್ಟುಗೇ ಕಟ್ಟಿದೀಕೇ...’